

TYGODNIK SALWATORSKI

15.11.2015 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 46 (1091) ● Rok 22

ROK 2015 ROKIEM ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II

Kraków na nas czeka!

Zostało kilka miesięcy do naszego spotkania w Polsce. Kraków, miasto św. Jana Pawła II i św. Faustyny Kowalskiej, czeka na nas z otwartymi ramionami i otwartym sercem. Wierzę, że Boża Opatrzność prowadziła nas do świętowania Jubileuszu Młodych właśnie tam, gdzie żyło tych dwoje wielkich Apostołów Miłosierdzia naszych czasów.

W numerze:

- **Chrystus rozmawia z młodymi • List Piusa XI • Parafialny Komitet Organizacyjny ŚDM • List o prześladowaniu chrześcijan •**
- **Bł. Karolina Kózkówna •**

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nacz.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Krzysztof[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Krzysztof, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzyciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - 2. i 4. niedziela miesiąca - od maja do października, a
od listopada do kwietnia w każdą niedzielę.

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - od maja do października - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - od Wielkanocy do Wszystkich Świętych

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzyciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Na początku...

Pisze Papież Franciszek w orędziu:

„Droży młodzi,

doszliśmy do ostatniego etapu naszego pielgrzymowania do Krakowa, gdzie w lipcu przyszłego roku będziemy wspólnie świętowali XXXI Światowy Dzień Młodzieży.” Takimi słowami rozpoczął papież Franciszek orędzie z okazji tych uroczystości. Zachęca w nim wszystkich do przyjazdu do naszego pięknego i wyjątkowego miasta: „Kraków na nas czeka! Zostało kilka miesięcy do naszego spotkania w Polsce. Kraków, miasto św. Jana Pawła II i św. Faustyny Kowalskiej, czeka na nas z otwartymi ramionami i otwartym sercem. Wierzę, że Boża Opatrzność prowadziła nas do świętowania Jubileuszu Młodych właśnie tam, gdzie żyło tych dwoje wielkich Apostołów Miłosierdzia naszych czasów.”

Rzeczywiście czas ucieka i zostało już tylko kilka miesięcy. Otwórzmy zatem nasze ramiona, serca, mieszkania i ogródki. Poświęćmy swój czas i siły, żeby potwierdzić słynną od wieków „polską gościnność”. Pracy jest dużo. W naszej parafii kieruje nią Akcja Katolicka. Powołany został Parafialny Komitet Organizacyjny. W Tygodniku poświęcamy sporo miejsca tematom związanym z ŚDM. Tym razem publikujemy informacje o Komitecie, list Piusa XI o Akcji Katolickiej, kolejny fragment przesłania św. Jana Pawła II do młodych inspirowanego rozmową Chrystusa z bogatym młodzieńcem. Tego samego tematu dotyczyły rozważania papieża Franciszka przed modlitwą Anioł Pański.

Patronem Akcji Katolickiej jest bł. Pier Giorgio Frassati. Następca św. Piotra w cytowanym na początku orędziu przywołuje jego słowa: „Jezus odwiedza mnie w Komunii świętej każdego ranka, a ja Mu się za to odwdzięczam w skromniejszy, dostępny mi sposób: odwiedzam Jego biedaków”. Dalej papież pisze: „Pier Giorgio był młodzieńcem, który zrozumiał, co znaczy mieć serce miłosierne, wrażliwe na najbardziej potrzebujących. Ofiarowywał im o wiele więcej niż dary materialne, dawał samego siebie, poświęcał czas, słowa, zdolność słuchania. Służył ubogim z wielką dyskrecją, nigdy się z tym nie obnosząc. Prawdziwie żył Ewangelią, która mówi: «Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu» (Mt 6,3-4). Wyobraźcie sobie, że w przeddzień swojej śmierci, ciężko schorowany, udzielał wskazówek dotyczących sposobu pomagania jego pokrzywdzonym przyjaciółom. W czasie pogrzebu, jego rodzina i przyjaciele byli zdumieni obecnością tak wielu nieznajomych ubogich, których prowadził i którym pomagał za życia młody Pier Giorgio.”

Podobnie żyła bł. Karolina. W zeszłym roku obchodziliśmy 100 lecie męczeńskiej śmierci patronki Ruchu Czystych Serc oraz Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży.

Redaktor prowadzący
Jan Deskur

«Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?»

Święty Jan Paweł II z okazji Międzynarodowego Roku Młodzieży ogłoszonego przez ONZ wystosował 31 marca 1985 roku, w Niedzielę Palmową, czyli Męki Pańskiej list do Młodych całego świata. Dokument ten jest fundamentem Światowych Dni Młodzieży. Zawiera on rozważania fragmentu z Ewangelii o bogatym młodzieńcu, który przyszedł do Jezusa i pytał: „Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?” Papież pisze w nim, że w kilku miejscach Ewangelie opisują spotkania Jezusa z Nazaretu z młodymi — „szczególnie sugestywne dwa wskrzeszenia: córki Jaira oraz młodzieńca z Naim, jednakże śmiało możemy przyjąć, że przypomniana powyżej rozmowa jest spotkaniem najkompletniejszym i najbogatszym w treść. Można też powiedzieć, że posiada ona charakter najbardziej uniwersalny i ponadczasowy. To poniekąd stale i wciąż, poprzez stulecia i pokolenia, Chrystus tak rozmawia z młodym człowiekiem, chłopcem czy dziewczyną. Rozmawia na różnych miejscach ziemskiego globu, wśród różnych narodów, ras i kultur. Każdy z Was jest w tej rozmowie Jego potencjalnym rozmówcą. (...) Można powiedzieć, że słowa te zawierają w sobie szczególnie głęboką prawdę o człowieku w ogólności, a nade wszystko prawdę o ludzkiej młodości. Są ważne dla młodych.” Ojciec Święty wyraża nadzieję, że po przeczytaniu jego listu „łatwiej Wam będzie prowadzić własną rozmowę z Chrystusem — rozmowę, która dla młodego człowieka posiada znaczenie kluczowe i zasadnicze.” Zachęca do tej rozmowy wszystkich, bo człowiek stawia sobie na przestrzeni całego życia pytanie o wartość i o sens życia. Zwłaszcza jednak ludzi młodych, bo to pytanie „należy do szczególnego bogactwa młodości.” A Komu mają oni „postawić to zasadnicze pytanie? Wydaje się, że Chrystus jest tutaj jedynym Rozmówcą kompetentnym — Rozmówcą, którego nikt inny nie może w pełni zastąpić.”

„Co mam czynić, ażeby życie moje miało wartość, ażeby miało sens? To pasjonujące pytanie, w ustach młodzieńca z Ewangelii, brzmi: «co mam czynić, ażeby osiągnąć życie wieczne?» Czy człowiek, który w ten sposób pyta, przemawia językiem jeszcze zrozumiałym dla ludzi współczesnych? Czy nie jesteśmy tym pokoleniem, któremu świat i postęp doczesny całkowicie wypełnia horyzont bytowania? Myślimy przede wszystkim w kategoriach ziemskich.

(...) Nauka wraz z techniką odsłoniły w stopniu nieporównywalnym możliwości człowieka w stosunku do materii i opanowały również wewnętrzny świat jego myślenia, jego sprawności, jego dążeń, jego pasji. Równocześnie jednak jest jasne, że kiedy staje się wobec Chrystusa, kiedy On staje się powiernikiem pytań naszej młodości — nie możemy zapytać inaczej niż ów młodzieniec z Ewangelii: «co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Każde inne pytanie o sens i wartość naszego życia byłoby — wobec Chrystusa — niewystarczające i nieistotne. (...)

Jeżeli więc pragniesz, drogi Bracie lub Siostrze, rozmawiać z Chrystusem w całej prawdzie Jego świadectwa, musisz z jednej strony «umiłować świat» — «tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał» — a równocześnie musisz zdobyć się na dystans wewnętrzny w stosunku do tej całej bogatej i pasjonującej rzeczywistości, jaką jest «świat». Musisz się zdobyć na pytanie o życie wieczne. (...) Jest to pytanie, które ludzie zadają sobie od dawna, nie tylko w obrębie chrześcijaństwa, również i poza nim. Musicie zdobyć się na odwagę, aby je również postawić, tak jak młodzieniec z Ewangelii. Chrześcijaństwo uczy nas rozumienia doczesności z perspektywy królestwa Bożego, z perspektywy życia wiecznego. Bez tej perspektywy doczesność, choćby najbogatsza, choćby najwszechstronniej ukształtowana, nie przynosi człowiekowi na końcu niczego innego, jak tylko: konieczność śmierci.

Istnieje antynomia pomiędzy młodością a śmiercią. Śmierć wydaje się daleka od młodości. Tak. Skoro jednak młodość oznacza projekt całego życia, projekt zbudowany wedle kryterium sensu i wartości, nieodzowne jest również w młodości pytanie o kres. Pozostawione samemu sobie doświadczenie ludzkie mówi to samo, co Pismo Święte: «postanowione jest człowiekowi raz umrzeć». Pisarz natchniony dodaje: «a potem sąd». Chrystus zaś mówi: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki». Pytajcie zatem Chrystusa, jak młody człowiek w Ewangelii: «Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?»

Na podstawie <http://www.opoka.org.pl/>

opracował Jan Deskur

Akcja Katolicka - zasady i podstawy - List Piusa XI

Do Jego Eminencji Adolfa, tytułu św. Agnieszki poza murami Kardynała Kapłana Bertrama, Biskupa Wrocławskiego o powszechnych Akcji Katolickiej zasadach i podstawach.

1. Powód napisania listu.

Bardzo nas ucieszyła wiadomość, którą Nam niedawno nadesłałeś, o swej inicjatywie i pracach koło spotęgowania wśród Twych wiernych Akcji Katolickiej.

W doniesieniu tem uwidoczni się także Twoje poważanie względem Stolicy Apostolskiej, skoro wyraziłeś życzenie, żebyśmy, dając odpowiedź ukochanym synom Twej diecezji, wskazali jednocześnie, jaki jest najlepszy sposób i droga w rozwoju tego rodzaju poczyną, oraz dodali otuchy w czynieniu postępu.

2. Akcja Katolicka w dziejach Kościoła.

a) W czasach apostołskich.

Chodzi tu o sprawę, nie obcą już czasom apostołskim, gdyż św. Paweł w liście do Filipian (IV, 3) wspomina o „swych pomocnikach” i prosi o pomoc dla „tych, które” społem z nim „pracowały około Ewangelji”.

b) Konieczność w naszych czasach Akcji Katolickiej.

1) Wzrost niebezpieczeństw i brak kapłanów.

W naszych zwłaszcza czasach, kiedy z dniem każdym wzrasta

niebezpieczeństwo dla czystości wiary i obyczajów, a boleśnie odczuwany brak kapłanów zupełnie nie może podołać pracy nad potrzebami dusz, w tem większej mierze należy pokładać nadzieję w Akcji Katolickiej, ona to bowiem, dostarczając i pomnażając liczbę pracowników z pośród osób świeckich, będzie wspierać i uzupełniać szczupły zastęp kapłanów.

2) Stosowanie Akcji Katolickiej przez współczesnych Papieży.

Nasi Poprzednicy pochwalali i stosowali ten sposób wspomagania i rozszerzania sprawy katolickiej. Im trudniejsze nastawały dla Kościoła i społeczności ludzkiej czasy, tem usilniej, jakby wołając o ratunek, zagrzewali wszystkich wiernych, żeby pod przewodnictwem Biskupów święte staczali boje i w miarę sił przyczyniali się do wiecznego zbawienia swych bliźnich.

3) Troska Piusa XI.

My sami od pierwszych chwil naszego Pontyfikatu, nie mniejszą okazywaliśmy troskliwość o wzrost Akcji Katolickiej.

3. Ogólne określenie i doniosłość Akcji Katolickiej.

Już wówczas otwarcie i wyraźnie powiedzieliśmy w Encyklice „*Ubi arcano*”, że się Akcja Katolicka jak najściślej wiąże z urzędem duszpasterskim i z chrześcijańskim życiem. Później wyjaśnialiśmy jej istotę i zadania, z czego jasno widać, że Akcja Katolicka nie zmierza do niczego innego, jak tylko do tego, żeby świeccy uczestniczyli w pewien sposób w pracy apostołskiej, sprawowanej przez hierarchję kościelną.

4. Szczegółowe znamiona i cele.

a) Apostolstwo pod przewodnictwem Biskupów.

Akcja Katolicka nie polega jedynie na dbaniu o osobistą

swą doskonałość chrześcijańską, co jednak jest oczywiście zadaniem pierwszym i najgłówniejszym, lecz także na rozwijaniu prawdziwego apostołstwa, dostępnego dla katolików każdego stanu i klasy. W swych zamysłach i czynach niech się ci katolicy ściśle łączą z temi ośrodkami zdrowej nauki i wielorakiej przedsiębiorczej pracy, które, jako należyte i prawnie utworzone, mają poparcie powagi Biskupów. Wiernym, tak zespolonym i zgodnym w tem, żeby być w pogotowiu na wezwanie hierarchji kościelnej, hierarchja ta wydać upoważnienie do pracy i zarazem dodaje zachęty i bodźców.

b) Działalność duchowna i nadprzyrodzona, ale społeczna.

Akcja ta jednak, tak samo jak zadanie, zlecone przez Boga Kościołowi oraz jego apostołstwo hierarchiczne, nie jest tylko zewnętrzna, materialna, lecz duchowa, nie jest ziemską, lecz nadprzyrodzoną, nie polityczną, lecz religijną.

Pomimo to z całą słuszością można ją nazwać „społeczną”, gdyż ma ona za zadanie szerzyć Królestwo Chrystusowe. Troszcząc się o to Królestwo, zdobywa dla społeczeństwa zarówno najwyższe dobro, jak i inne dobra, które z niego wypływają, jak te, które wchodzą w zakres państwowej organizacji społeczeństwa i nazywają się politycznymi, mianowicie dobra nie prywatne, należące do poszczególnych ludzi, lecz wspólne wszystkim obywatelom.

c) Działalność religijna, a nie partyjna.

To wszystko Akcja Katolicka może i powinna osiągnąć, jeżeli, będąc posłuszną prawom Bożym i kościelnym, będzie się trzymać zdala od stronnictw politycznych. Skoro katolicy, którzy współdziałają w apostołstwie hierarchicz-

nem, będą ożywieni takim duchem, przyczynią się bezwątpienia, jako do celu bliższego, do zespolenia wyznawców Chrystusa z pośród wszystkich narodowości w sprawach, odnoszących się do religii i obyczajów; przyczynią się również, co jest rzeczą najważniejszą, do szerokiego rozsięcia zasad wiary i nauki chrześcijańskiej, do jej skutecznej obrony i rozszerzania w życiu prywatnym i publicznym.

Przeto wszyscy katolicy powinni być w Akcji Katolickiej zgodni, bez względu na różnicę wieku, płci, stanu, kultury oraz dążeń narodowych i politycznych, byleby to wszystko nie stało w sprzeczności z nauką Ewangelii i prawem chrześcijańskim, byle ci, którzy tę naukę wyznają, nie stwarzali pozorów, że biorą rozbrat z tą samą nauką i prawem. Mówimy bowiem o takiej Akcji, która obejmuje całego człowieka i rozwija jego prawdziwe wychowanie religijne i społeczne, mianowicie, poważną pobożność, głębsze poznanie zdrowej nauki, nieskazitelność obyczajów, owe cnoty, których gdy kto nie posiada, nie może owocnie sprawować hierarchicznego apostołstwa.

5. Zasady organizacyjne.

a) Zróżniczkowanie zadań.

Oczywistą jest rzeczą, że Akcja Katolicka w swym zastosowaniu będzie różna, zależnie od różnicy wieku i płci, warunków miejsca i czasu, z tern jednak, żeby ci, którzy należą do stowarzyszeń młodzieży, przede wszystkim zaprawiali się i przygotowywali do przyszłych zadań, natomiast dla dorosłych niech się otworzą szersze pola, tak iżby (z tej Akcji) nic nie było wykluczone, co przynosi społeczeństwu ludzkiemu pożytek, jeśli się tylko w jakikolwiek sposób łączy z Boskim posłannictwem Kościoła.

b) Zadanie kierownicze.

Akcja Katolicka nie zamierza w swej działalności ograniczać się do poszczególnych celów i środków, przeciwnie, przekształca i kieruje do społecznego apostołstwa dzieła i stowarzyszenia wszelkiego rodzaju, zwłaszcza religijne, głównie te, które są przeznaczone do wychowania i ugruntowania w pobożności młodzieży, lub też właściwie społeczne i ekonomiczne.

c) Pożytki z uzgodnienia działalności stowarzyszeń, zwłaszcza „stanowych”.

Akcja ta, z powodu rozumnego uporządkowania sił i obowiązków, które ją cechuje i które wynika z jednolitego i zgodnego kierownictwa, uporządkowania, któremu podlegają różne składniki całej budowy, mianowicie stowarzyszenia mężczyzn i niewiast, jak również młodzieży obojga płci, Akcja ta zarówno sama korzysta z pożytków, jakie sobie zdobyły stowarzyszenia religijne i gospodarcze, jak również popiera te stowarzyszenia i pomaga im, sprawiając, że się między nimi utrzymuje nie tylko wzajemna zgodność i życzliwość, lecz także praktyka wzajemnej pomocy ku pożytkowi Kościoła i społeczeństwa, jaki łatwo przewidzieć.

6. Akcja katolicka a życie publiczne.

a) Udział w życiu publicznym i uzdolnienie do niego.

Dążąc do osiągnięcia tego dobra, które jest głównie religijnem i moralnym, Akcja Katolicka nie zamyka swym członkom dostępu do wszystkich dziedzin spraw publicznych. Owszem, ona czyni swych członków zdutniejszymi do pełnienia obowiązków publicznych przez wdrażanie do świętości życia i zachowywania obowiązków chrześcijań-

skich. Czyż Akcja ta nie na to powstała, żeby dawać społeczeństwu najlepszych obywateli, państwu zaś sumiennych i biegłych urzędników? Któż ośmieli się twierdzić, że ona

nie dba o prawdziwe korzyści dla państwa? Wszak nie znajdzie się ich poza granicami miłości chrześcijańskiej, do której należy szerzyć wszelkiego rodzaju publiczną pomysłność. A czy tej po. myślności, będącej bliższym celem społeczeństwa, nie przysparza społeczeństwu Akcja Katolicka, gdy nakazuje swym członkom poszanowanie prawowitej władzy, posłuszeństwo prawom, zachowywanie i przestrzeganie tego wszystkiego, na czym się opiera dobro i pomysłność narodów, jak czystość obyczajów, nienaruszalność wspól. życia rodzinnego, zgoda i jednomyślność stanów i klas, słowem, wszystkiego, co się przyczynia do spokoju i trwałości społeczeństwa.

b) Stosunek do stronnictw politycznych.

Akcja Katolicka może to osiągnąć tern łatwiej, że nie wikła się żadne mi sprawami stronnictw, chociażby się nawet składały z katolików. Ci w kwestjach dowolnych, oddanych pod dyskusję, mogą mieć różne zapatrywania. Akcja zaś Katolicka będzie uległa radom i nakazom swych duchowych zwierzchników, chociażby to nawet nie zgadzało się z karnością i korzyściami stronnictwa.

7. Środek opatrnościowy.

Z przytoczonych uwag, Kochany Nasz Synu, jasno wynika, że Akcję Katolicką całkiem szlusznie należy uznać za pewną drogę i sposób, którym się Kościół posługuje w udzielaniu narodom dobrodziejstw; drogę i sposób, powtarzamy, z łaski i woli Bożej widocznie wprowadzony, żeby Kościół zjednywał i pociągał do nauki i prawa Ewangelii tych, którzy, nie mając żadnej styczności z kapłanami, łatwo mogli wpaść w błędy ludzi złej woli i sprzyjać ich błędnym teorjom.

8. Obowiązek prowadzenia Akcji Katolickiej.

Takie to są wspólne zasady i podstawy każdej Akcji Katolickiej. Chociaż wypływają one z jednego i tego samego źródła, jednak zależnie od usposobienia ludów i rozmaitego położenia narodów, wydają różne skutki. Jasno z tego widać, że Akcję tę powinni otoczyć opieką nie tylko Biskupi i kapłani, którzy najlepiej wiedzą, że ją uznajemy jakby za żrenicę Naszych oczu, lecz również rządcy i urzędnicy każdego państwa.

Jeżeli Akcję Katolicką wesprze tego rodzaju opieka, przyniesie ona niewątpliwie ludom katolickim zadziwiające owoce i gdziekolwiek rozbudzi w duszach religijność, przez to już samo niemało przyczyni się do pomysłności państwa. Usilnie pragniemy, żeby za przyczyną Bożą ziściły się te Nasze nadzieje.

9. Zakończenie.

Jednocześnie, ukochany Nasz Synu, niezmiennie wdzięczni jesteśmy Ci za to, że jako światły tłumacz Naszej myśli, usilnie się starasz o krzewienie w Twej diecezji Akcji Katolickiej, jak również i za to, że dałeś Nam sposobność ponownego wyjaśnienia jej dla dobra ogólnego.

Jako zapowiedź łask niebieskich i świadectwo ojcowskiej życzliwości udzielamy z całego serca, ukochany Nasz Synu, Tobie oraz duchowieństwu i całemu Twemu narodowi apostołskiego błogosławieństwa.

PIUS XI PAPIEŻ.

Parafialny Komitet Organizacyjny ŚDM

W naszej parafii w ramach przygotowań do Światowych Dni Młodzieży częściowo ukonstytuował się Parafialny Komitet Organizacyjny, który będzie odpowiedzialny za imprezy i wydarzenia związane dziejące się w naszej parafii w czasie trwania ŚDM. Skład jego przedstawia się następująco:

Przewodniczący – Maciej Tumidajski

Duszpasterz młodzieży delegowany przez ks. Proboszcza – ks. Tomasz Gędłek

Liderzy animacji duszpasterskiej współpracujący z Sekcją Pastoralną – Agnieszka Krawczyk i Antoni Machowski

Szef zakwaterowania – Paweł Zorski

Szef wyżywienia – Teresa Starmach

Szef transportu i miejsc parkingowych – Jan Deskur

Nie zostały jeszcze obsadzone stanowiska odpowiedzialnego za miejsca katechez oraz szefa bezpieczeństwa i zabezpieczenia medycznego; nieznani są także jeszcze koordynatorzy szkoły ds. zakwaterowania, którzy mają zostać delegowani przez szkoły znajdujące się w parafii.

KONCERT JUBILEUSZOWY

Andrzeja Mroza

barda piosenki turystycznej z okazji 50-lecia pracy twórczej

w ramach obchodów 60-lecia
Studenckiego Koła Przewodników Górskich w Krakowie
– najstarszego studenckiego koła przewodnickiego w Polsce

Jeszcze raz serdecznie zapraszamy wszystkich naszych przyjaciół, znajomych i wszystkich sympatyków piosenki turystycznej na Jubileuszowy Koncert Andrzeja do Rotundy 19 listopada!

Oprócz Jubilata wystąpią zaprzyjaźnione zespoły i wykonawcy, m.in. – Browar Żywiec z Krakowa, zespół SETA z Wrocławia, Zielony Szlak z Myślenic i przyjaciele z grupy Kociołek.

Będą płyty i nowy śpiewnik z autorskim piosenkami Andrzeja – a jest ich już ponad 100.

z pozdrowieniami
Maryla Mróz
osobisty impresario Jubilata

List pasterski Episkopatu Polski o prześladowaniu chrześcijan (fragmenty)

Prześladowanie chrześcijan jest dzisiaj faktem niezaprzeczalnym. Aby się o tym przekonać, wystarczy uważnie obserwować wydarzenia, które dokonują się na naszych oczach lub docierają do nas poprzez środki masowego przekazu. Prześladowania chrześcijan wpisują się w szerszy kontekst eskalacji przemocy i agresji, którą obserwujemy w otaczającym nas świecie. Gwałt i przemoc pojawiają się tam, gdzie naruszając godność człowieka, usiłuje się narzucić mu jakiś rodzaj zachowania, system społeczny, religijny lub wymusić na nim rezygnację z tego, co mu się słusznie należy.

Prześladowanie chrześcijan przybiera dziś różne formy: od ośmieszania, marginalizacji i usuwania z przestrzeni publicznej aż do odbierania życia. Kontynent europejski, który po upadku Cesarstwa Rzymskiego odbudował się pod sztandarem Krzyża, dzisiaj jest odcinany od znaku swojej tożsamości, kultury, a przede wszystkim od chrześcijańskich korzeni. Krzyż Chrystusa i inne chrześcijańskie symbole stają się w niektórych częściach Europy zakazane. Coraz częściej na naszym kontynencie dochodzi też do profanacji miejsc kultu i cmentarzy.

W historii współczesnej odnajdziemy wiele przykładów masowych prześladowań chrześcijan. W tym roku przeżywamy setną rocznicę ludobójstwa w Turcji. W 1915 roku rozpoczęto planową eksterminację o charakterze ludobójczym chrześcijan zamieszkujących od wieków obszary zajmowane przez Imperium Tureckie. Ludobójstwo pochłonęło ok. dwóch milionów ofiar, z tego najliczniejszą grupą ofiar byli Ormianie (ok. półtora miliona zamordowanych), następnie syryjscy chrześcijanie, Asyryjczycy (ok. 300 tysięcy) oraz Grecy (ok. 200 tysięcy). W czasie samego ludobójstwa, z chwilą masowych egzekucji przedstawiceli ormiańskich elit, ujawnił się motyw zbrodniczej działalności oprawców – nienawiść do chrześcijaństwa. By ją bardziej rozbudzić odwoływano się do tradycyjnego w islamie obrazu chrześcijan jako „niewiernych”. Tysiące wyznawców Chrystusa postawionych przed tą alternatywą dokonywało heroicznego wyboru Jezusa i Jego Krzyża.

Przemiany, jakie dokonują się w Europie, wpisują się w dramat konfliktów i prześladowań chrześcijan, do których dochodzi w innych częściach świata. Według Raportu Papieskiego Stowarzyszenia Pomoc Kościołowi w Potrzebie w roku 2014 w 116 krajach świata dochodziło do łamania wolności religijnej, z czego w dwudziestu krajach sytuacja jest dramatyczna. Ponad 100 tys. chrześcijan każdego roku jest brutalnie mordowanych, a jedynym motywem odebrania im życia jest wyznawana przez nich chrześcijańska wiara.

Los chrześcijan oraz ich obecność w Iraku, Syrii, północnych stanach Nigerii ciągle stoi pod znakiem zapytania. Na oczach całego świata fundamentalści z „państwa islamskiego” dokonują rzezi na wyznawcach Chrystusa, przybijając ich do krzyża, zadając tortury, dokonując rytualnych egzekucji. W samym Iraku przed dwunastoma laty żyło 1 milion 450 tys. chrześcijan, dzisiaj jest ich niecałe 100 tys. Arcybiskup Mosulu w sierpniu ubiegłego roku wysłał informację do Ojca Świętego, że w jego diecezji po 1400 latach przestała istnieć wspólnota chrześcijańska. Podobne wieści możemy już niedługo usłyszeć z Aleppo w Syrii i z wielu innych diecezji, gdzie coraz brutalniej eliminuje się chrześcijan.

Jednym z bolesnych przejawów współczesnej przemocy jest także zabijanie misjonarzy, najczęściej pracujących i dających świadectwo Chrystusowi wśród najuboższych mieszkańców naszego globu. Według statystyk publikowanych przez watykańską Kongregację Ewangelizacji Narodów każdego roku ginie od 20 do 30 katolickich misjonarzy. Są wśród nich także Polacy, jak choćby młodzi franciszkanie o. Zbigniew Strzałkowski i o. Michał Tomaszek, którzy za kilka tygodni będą przez papieża Franciszka ogłoszeni błogosławionymi. Zostali oni zamordowani przed ponad dwudziestu laty przez terrorystów marksistowskiego ruchu „Świetlisty Szlak”, który dążył zbrodniczymi metodami do zmiany ustroju w Peru. Dwaj trzydziestoletni misjonarze z Polski zostali zabici za to, że głosili Ewangelię, ale również dlatego, że troszczyli się o potrzeby Indian cierpiących skrajne ubóstwo, zapewniając najuboższym chleb i odzienie oraz budując wspólnotę solidarności i wzajemnej pomocy wśród andyjskich górali. Takich wstrząsających wydarzeń jest więcej.

Również i my nie możemy pozostać obojętni na cierpienie prześladowanych. Solidarność z nimi jest naszym obowiązkiem oraz formą wyrazu naszej własnej wierności Chrystusowi Panu i naszemu sumieniu. Głośno wypowiadamy więc naszą niezgodę na niesprawiedliwe traktowanie prześladowanych siostr i braci w wierze. Mówimy prześladowcom za Chrystusem Panem cierpiącym dzisiaj w naszych braciach: „Jeżeli źle powiedziałem, udowodnij, co było złego. A jeżeli dobrze, to dlaczego mnie bijesz” (J 18,23). Głos chrześcijan wołających o pomoc powinien znaleźć odzew wśród wszystkich ludzi dobrej woli, którym rzeczywiście na sercu leży troska o pokojowe współżycie rodziny ludzkiej. Krzywda drugiego człowieka, niezależnie od wyznawanej wiary, nie powinna umykać uwadze tych, którzy mienią się obrońcami ludzkich praw i krzewicielami cywilizacji. Apelujemy, zachęcamy i prosimy o solidarność z prześladowanym Kościołem.

Opr. ks. Tomasz

Bł. Karolina Kózkówna

Ta młodziutka i prosta dziewczyna w krótkim czasie dotarła na sam szczyt świętości. Bóg jeszcze raz ukazał, że z Jego łaską można osiągnąć każdy cel, który jest zgodny z wolą Bożą.

Dzień 18 listopada 1914 roku był ostatnim dniem jej życia, złożonego w ofierze dla obrony swej dziewczęcej niewinności; liczyła wówczas 16 lat. Wtedy to, pewien żołnierz z carskich oddziałów, które wówczas otoczyły wioskę, wtargnąwszy do domu wyprowadził przemocą ojca i jego córkę Karolinę, a następnie grożąc użyciem broni, dziewczynę siłą zaciągnął do lasu. Potwierdzili to dwaj młodzieńcy z wioski ukrywający się w lesie, którzy widzieli jak uciekała, wrywając się żołnierzowi. Jednakże napastnik po długim biegu dopadł ją, a gdy Karolina mężnie się broniła, używając szabli, zadał jej śmiertelne ciosy. Po kilkunastu dniach, 4 grudnia 1914 r., w pobliskim lesie znaleziono jej zmasakrowane ciało. Chociaż pokryte licznymi ranami, świadczącymi o bohaterskiej obronie niewinności, to jednak pozostało nienaruszone. Ka-

rolina w czasie swojego życia naśladowała Chrystusa i zawsze była posłuszna Jego woli, dlatego nawet w momencie najwyższego zagrożenia stanęła w obronie cnoty czystości. Wybrała śmierć, jako doskonałe świadectwo miłości do Boga, a przelewając swą krew, upodobniła się do ukochanego przez nią Jezusa. Pogrzeb Karoliny, sprawowany w niedzielę 6 grudnia 1914 r., zgromadził ponad 3 tysiące żałobników i był wielką manifestacją patriotyczno-religijną okolicznej ludności, która przekonana była, że uczestniczy w pochówku męczennicy. Tak rozpoczął się kult przyszłej błogosławionej.

Karolina Kózkówna urodziła się w chłopskiej rodzinie 2.08.1898 r. we wsi Wał-Ruda na Podkarpaciu. Jej rodzina słynęła wręcz z pobożności, bo rodzice choć ubodzy, byli głęboko religijni. To oni przekazali jej gorliwą wiarę i miłość do Boga. Sąsiedzi nazywali nawet ich dom „kościółkiem”, bo ciągle słychać było modlitwy, śpiewy, codziennie czytano Pismo Święte i żywoty świętych. Karolina była prawdziwą pociechą i dumą swoich rodziców. W szkole należała do najlepszych uczennic. Każdy rok nauki zaliczała ze świadectwem celującym, ze szczególnym oddaniem i miłością uczyła się religii. Jeśli tylko obowiązki domowe i szkolne pozwalały, codziennie uczestniczyła we Mszy św. i w nabożeństwach. Ze względu na swoją pobożność, została wybrana na zelatorkę Różańca św., a na procesjach z dumą i radością nosiła figurkę Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej. Dużo czasu poświęcała na modlitwę, a modliła się na różne sposoby: podczas pacierza rano i wieczorem, wspólnie z rodziną, w kościele, ale i w chwilach pracy - jeśli miała możliwość, a nawet długo w nocy.

Święte życie i męczeńska śmierć dziewczyny zostały udokumentowane, potwierdzone i w trakcie trzeciej podróży do Polski, 10 czerwca 1987r. w Tarnowie, Jan Paweł II beatyfikował Karolinę. Przez lata jej kult błogosławionej staje się coraz bardziej żywy i powszechny, a wzór postępowania pomaga w odkrywaniu na nowo wartości i piękna wiary oraz w przeżywaniu jej w pełni na co dzień. Wspomnienie bł. Karoliny to również konkretne wezwanie do przeciwdziałania przemocy, do walki o szacunek dla życia - każdego. Do zrobienia wszystkiego, co możliwe, żeby już więcej nie było niepotrzebnych śmierci.

Błogosławiona Karolina Kózkówna jest patronką diecezji rzeszowskiej, patronką Ruchu Czystych Serc oraz Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży.

W 2013 r. na trasie pielgrzymki naszej parafii do sanktuariów Podkarpacia, znalazła się również miejscowość Wał-Ruda, dlatego mieliśmy okazję osobiście poznać miejsca, w których żyła, wzrastała i poniosła

męczeńską śmierć bł. Karolina. Zwiedziliśmy jej dom rodzinny, kościół w Zabawie, gdzie spoczywają jej relikwie oraz przeszliśmy półtorakilometrowy odcinek przez las, będący świadkiem tragicznych wydarzeń z 1914 r., a który jest Drogą Krzyżową szlakiem męczeństwa błogosławionej - od jej domu, aż do miejsca śmierci męczeńskiej.

„Najłaskawszy Boże, który sprawiłeś, że młoda dziewczyna poświęciła swoją czystość wyłącznie Tobie przez ofiarę ze swojego życia, ginąc z rąk nieprzyjaciela, spraw, prosimy, abyśmy za jej wstawiennictwem umieli podejmować codziennie walkę z pokusami. Wzbudź w nas mocne postanowienie życia czystego i szlachetnego. Spraw łaskawie, byśmy umieli rozpoznać swoje powołanie i naśladować cnoty bł. Karoliny, a spełniając Twoją wolę, oczyszczali swoje intencje i przez zachowanie czystości ciała i duszy służyli Tobie z radością”.

Opr. Bogumiła Puchała

MODLITWA O KANONIZACJĘ BŁ. KAROLINY KÓZKÓWNY

„Boże Wszechmogący, który tajemnice Królestwa objawiasz pokornym i ubogim, Ty prowadziłeś Błogosławioną Karolinę do świętości drogą wytrwałej modlitwy, sumiennego spełniania codziennych obowiązków, zaangażowania w parafialne apostolstwo i wierności Twojej nauce aż do śmierci. Dopomóż mi trwać – jak Ona – na modlitwie, uczynić pracę służbą Tobie i bliźnim oraz gorliwie podejmować apostołskie dzieła we wspólnocie Kościoła. Wzmocnij mnie, Panie, Twoją łaską, abym w obliczu przeciwności za przykładem Błogosławionej Karoliny – swoją postawą chrześcijańską, a kiedy trzeba będzie nawet ofiarą życia, świadczył, że tylko Ty jesteś prawdziwym Życiem i najwyższym Dobrem.

Proszę Cię, Boże Wszechmogący, aby Błogosławiona Karolina mogła zostać ukazana w chwale świętych Kościoła. Oby za Jej przykładem i wstawiennictwem młodzi ludzie XXI wieku odważnie szli drogą ewangelicznych błogosławieństw stając się światłem świat i solą ziemi, a wszyscy zagubieni i poszukujący Prawdy odnajdywali drogę do Ciebie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.”

Modlitwę tę odmówił i przekazał wiernym Ks. Bp Wiktor Skworec podczas odpustu 18 listopada 2002 roku w Sanktuarium bł. Karoliny w Zabawie na zakończenie obchodów 15. rocznicy beatyfikacji.

Źródło: Modlitewnik „Peregrynacja relikwii Bł. Karoliny Kózkówny”. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Archidiecezji Krakowskiej

ZATRZYMAJ SIĘ

O Ty, co żyjesz w biegu w XXI wieku, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co wciąż zabiegasz o sławę i pieniądze, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co zaspokajasz w swym ciełe grzeszne żądze, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co pomyliłeś miłością pożądanie, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co chcesz zbudować na ziemi tej mieszkanie, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co wciąż pouczasz biskupów i papieży, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co wolisz tańczyć, niż klęknąć do pacierzy, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co dziś uznajesz za prawdę wieść fałszywą, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co chcesz zapomnieć historię wiecznie żywą, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co nie chcesz uznać, że Pan Bóg jest nad Tobą, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co wciąż uciekasz przed smutkiem i chorobą, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co nie chcesz oddać zgłodniałym kromki chleba, zatrzymaj się człowieku
O Ty, co zapomniałeś, że żyjesz tu dla nieba.... zatrzymaj się człowieku

ZAPROSZENIE

W niedzielę 22 XI z okazji wspomnienia św. Cecylii podczas mszy św. o g. 19.00 zaśpiewa Chór Absolwentów I LO im. B. Nowodworskiego w Krakowie „Kanon” pod batutą Ryszarda Żróbka. Serdecznie zapraszamy!

33. niedziela zwykła (Mk 12, 38-44)

Zbliżający się koniec roku liturgicznego kieruje nas na sprawy eschatologiczne. Czytania biblijne także przeniknięte są rzeczywistością czasów ostatecznych. Taką tematykę mieszczą w sobie również liturgiczne czytania tego czasu. Wiadomo powszechnie, że koniec świata z pewnością się kiedyś wydarzy. Problemem pozostaje tylko czas końca świata. Wielu próbowało wskazywać konkretną jego datę (Świadkowie Jehowy czy Adwentyści). Jezus również wskazuje na znaki wskazujące na koniec świata, ale bez podawania konkretnej daty. Oznacza to, że zawsze mamy być gotowi na ten moment oraz powinniśmy patrzeć nań z ufnością, że po drugiej stronie życia znajdziemy się w lepszej rzeczywistości.

ks. Tomasz Gędek

W KRAKOWIE :

BYŁO :

- Budowa otwartego synchrotronu to największa polska inwestycja naukowa od 1972 r., kiedy powstał reaktor jądrowy Maria. Koszt budowy Centrum Promieniowania Synchrotronowego „Solaris” w Krakowie wyniósł 50 mln euro i został w całości pokryty ze środków unijnych. Otwarcia dokonał rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. dr hab. med. Wojciech Nowak oraz dyrektor Narodowego Centrum Promieniowania Synchrotronowego „Solaris” prof. dr hab. Marek Stankiewicz oraz ich partnerzy z laboratorium MAX IV z Uniwersytetu Lund w Szwecji. Działający od poniedziałku w Kampusie Uniwersyteckim synchrotron to urządzenie generujące promieniowanie elektromagnetyczne - od podczerwieni do promieniowania rentgenowskiego. Jego właściwości pozwalają zajrzeć w głąb materii i wykonać badania, których nie da się przeprowadzić, stosując inne metody badawcze. Dostępność promieniowania synchrotronowego doprowadziła do powstania przełomowych metod diagnostycznych w medycynie i w archeologii. Za jego pomocą poznano np. zawartość starożytnych egipskich kosmetyków, a także skład materiałów użytych przez starożytnych Rzymian do budowy akweduktu Hadrian w Tunezji, dzięki czemu przy jego renowacji można było użyć lepszych metod. Z badań synchrotronowych chętnie korzystają także firmy farmaceutyczne oraz laboratoria kryminalistyczne. To czułe urządzenie potrafi zidentyfikować śladowe ilości trucizny. W ten sposób wyjaśniono przyczynę śmierci Ludwiga van Beethovena. Uczeń zbadał za jego pomocą sześć włosów Beethovena i ustalili, że zmarł na skutek zatrucia ołowiem. Najnowocześniejszy synchrotron w Europie wybudowano na podstawie umowy między Uniwersytetem Jagiellońskim a uniwersytetem w Lund, zgodnie z którą powstały dwa bliźniacze ośrodki promieniowania synchrotronowego w Polsce i w Szwecji. Na świecie funkcjonuje około 60 synchrotronów. - To unikalne konstrukcje i nie ma na świecie dwóch identycznych. Krakowski i ten w Lund są bliźniacze.

JEST :

- Kraków - niesamowita panorama miasta. Kraków widziany z lotu ptaka zachwyca. Zwłaszcza, gdy jest widziany z niezwyklej perspektywy. Panorama sferyczna Krakowa została wykonana z kilkudziesięciu, połączonych ze sobą zdjęć. Fotografie wykonane zostały z dronów, które wzbily się na kilkadziesiąt metrów. Całą panoramę można zobaczyć pod adresem <http://wawel.aeropix.pl/>

- „Pojmanie Chrystusa” - jedna z 14 scen, które przetrwały do dziś z tryptyku augustiańskiego, jednego z najwspanialszych ołtarzy powstałych w XV wieku w Małopolsce. Autor, Mikołaj Haberschrack, jest też pierwszym z twórców ołtarzy krakowskich, którego nazwisko znamy i możemy połączyć z przechowanym dziełem. W kwietniu 1468 roku Haberschrack potwierdził realizację do końca września tegoż roku kontraktu z klasztorem Augustianów na wykonanie nastawy ołtarza głównego w kościele św. Katarzyny. Nie wiadomo dokładnie, kiedy augustianie zastąpili ołtarz Haberschracka nowymi strukturami: najpierw renesansową, a później barokową. Zdemontowane kwatery gotyckiego tryptyku trafiły na krużganki klasztorne. W 1936 roku zakupiło je Muzeum Narodowe w Krakowie. W Pałacu Biskupa Erazma Ciołka obok sceny Pojmania Chrystusa Mikołaja Haberschracka jest prezentowana dokumentacja badawcza stworzona przez Pracownię Konserwacji Malarstwa i Rzeźby w Pałacu Biskupa Erazma Ciołka oraz Laboratorium Analiz Nieniszczących i Badań Obiektów Zabytkowych MNK.

- Wielką sensacją na rynku antykwarecznym było pojawienie się tej wcześniej nieznannej tkaniny, ujawnionej w Paryżu w roku 2009 na aukcji w Hôtel Drouot. Tapiseria została wówczas zakupiona przez Pałac Wielkich Książąt Litewskich w Wilnie i stanowi obecnie ozdobę tych zbiorów. Teraz

będzie ją można obejrzeć na Zamku Królewskim na Wawelu, który po raz pierwszy zaprezentuje polskiej publiczności arras herbowy Zygmunta Augusta jako wielkiego księcia litewskiego. Arras jest wystawiony w sali „Pod przegładem wojsk” na wystawie Reprezentacyjne Komnaty Królewskie i uświetni odbywający się w Krakowie program kultury litewskiej „Litwa w Krakowie. Sezon kultury 2015”. Arras ten pozwala lepiej zrozumieć historię i poznać bogactwo zbioru jagiellońskich tekstyliów artystycznych. Przedstawiono na nim złożony herb Wielkiego Księstwa Litewskiego, zwieńczony książęcą mitrą, w otoczeniu bujnej dekoracji roślinnej. Składają się na niego herby Polski (Orzeł Biały z królewskim monogramem SA na piersi), Litwy (Pogoń) i trzy herby ziem: kijowskiej (Anioł), wołyńskiej (Krzyż) i smoleńskiej (Niedźwiedź). W polu sercowym znalazł się Wąż – herb rodzinny królowej Bony Sforzy, królewskiej matki. Tego rodzaju zestawienia herbów były umieszczane na pieczęciach Wielkiego Księstwa, a także na monetach emitowanych na Litwie od lat 40. wieku XVI. Pokaz arrasu herbowego króla Zygmunta Augusta jako wielkiego księcia litewskiego, w sali „Pod przegładem wojsk” wawelskiego Zamku, ma szczególnie charakter – ta cenna tkanina zajmuje miejsce wśród arrasów herbowych ze słynnej kolekcji jagiellońskich tapiserii, wykonanych w brukselskich warsztatach na zlecenie wspólnego władcy Polski i Litwy. Wileński arras jest pozostałością innego niż wawelski zespołu dekoracyjnych opon, zamówionych przez tego samego władcę, wybitnego mecenasa sztuki i kolekcjonera, któremu rezydencje krakowska i wileńska wiele zawdzięczają.

BĘDZIE :

- Przez świat z Janem Potockim – Festiwal Podróżników będzie miał miejsce w siedzibie Potockich - Salach Balowych Pałacu pod Baranami w Krakowie w weekend 28 i 29 listopada 2015. Jedną z najbardziej wyrazistych cech Jana Potockiego była jego miłość do podróżowania – jego ciekawość świata, odwaga do opuszczenia znanego środowiska, zainteresowanie drugim człowiekiem, obcymi kulturami, terenami i ich historią. Przemieszczał się łądem, wodą i powietrzem, stanął na trzech kontynentach, spojrzał na niezliczoną ilość krajobrazów, od afrykańskich pustyń po ośnieżone szczyty Kaukazu, a wszędzie gdzie był, widział nie tylko teraźniejszość, ale i setki, a nawet tysiące lat poprzedzających jego czasy. Wśród przybyłych gości, zostaną rozlosowane nagrody książkowe, m.in. „Rękopis znaleziony w Saragossie” Jana Potockiego w najnowszym przekładzie Anny Wasilewskiej, bilety do Kina pod Baranami dla 2 osób, mapy oraz wiele gadżetów. Nagrodą główną jest bon o wartości 500 zł na dowolną wycieczkę ufundowaną przez Biuro Turystyczne Bezkręsy (losowanie po zakończeniu całego projektu). Nie zabraknie upominków dla najmłodszych, biorących udział w warsztatach plastycznych: biletów do Kina pod Baranami na wybrany seans Baranki Dzieciom oraz książeczek. Sale Balowe Pałacu Pod Baranami, Rynek Główny 27, Kraków 28-29 listopada 2015 (niedziela), godz. 15.00-20.00

- Urząd Miasta Krakowa zaprasza seniorów na przygotowany specjalnie z myślą o nich koncert, który odbędzie się 16 listopada (poniedziałek) o godz. 11:00 w Centrum Kongresowym ICE Kraków. Podczas koncertu wystąpią: Krakowska Młoda Filharmonia – Orkiestra Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych im. M. Karłowicza w Krakowie pod dyktando Tomasza Chmiela oraz Chór I Liceum Ogólnokształcącego im. Bartłomieja Nowodworskiego w Krakowie pod dyktando Ryszarda Żróbka. W programie znajdą się utwory J. Straussa, muzyka musicalowa i filmowa. Dodatkowo uczestnicy będą mogli poznać historię Centrum Kongresowego ICE Kraków, a także dowiedzieć się więcej na temat działalności Centrów Aktywności Seniorów. Bezpłatne zaproszenia na koncert (maksymalnie 2 na jedną osobę) będzie można otrzymać od 5 listopada w siedzibach Związku Emerytów i Rencistów, w Krakowskim Centrum Seniora os. Centrum C 10 (pok. 2) i w Centrach Aktywności Seniorów

Opr. Felicja Niedzielska.

Anioł Pański, 11 październik 2015

Na zakończenie rozważań Ewangelii, zaczerpniętej z 10. rozdziału św. Marka papież Franciszek powiedział: „pytam was, młodych, chłopców i dziewczęta, znajdujących się obecnie na Placu. Czy poczuliście spojrzenie Jezusa na sobie? Co chcecie odpowiedzieć? Czy chcecie opuścić ten Plac z radością Jezusa czy ze smutkiem rzeczy doczesnych? Niech Maryja Panna pomoże nam otworzyć swe serca na miłość Jezusa, bo tylko On może ugasić nasze pragnienie szczęścia.”

Ten fragment Ewangelii jest podzielony „na trzy sceny, wyznaczane trzema spojrzeniami Jezusa. Pierwsza scena przedstawia spotkanie Nauczyciela z człowiekiem, którego równoległy fragment Ewangelii Mateusza utożsamia jako «młodzieńca», a więc spotkanie Jezusa z młodym człowiekiem. Biegnie on do Jezusa, klęka i nazywa Go «Nauczycielem dobrym». Następnie pyta: «Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» (w. 17), to znaczy szczęście. «Życie wieczne» to nie tylko życie po śmierci, ale życie pełne, całkowite, bez ograniczeń. Co mamy zrobić, aby je osiągnąć? Odpowiedź Jezusa podsumowuje przykazania, które odnoszą się do miłości bliźniego. Pod tym względem młodzieniec ów nie ma sobie nic do zarzucenia; ale najwyraźniej przestrzeganie przepisów nie wystarcza mu, nie zaspokaja jego pragnienia pełni. A Jezus wyczuwa to pragnienie, jakie młodzieniec nosi w swoim sercu; dlatego jego odpowiedź wyraża się w intensywnym spojrzeniu, pełnym miłości i czułości. Ewangelia tak to opisuje: «(...) spojrzał z miłością na niego» (w. 21). Jeśli przybiegł do Niego, jakże był dzielny młodzieńcem!

Ale Jezus rozumie też, co jest słabym punktem Jego rozmówcy i składa mu konkretną propozycję: niech odda cały swój majątek ubogim i nich idzie za Nim. Jednakże serce młodego człowieka jest rozdarte między dwóch panów: Boga i pieniądza, toteż odchodzi smutny. To pokazuje, że nie można pogodzić wiary z przywiązaniem do bogactwa. Tak więc w końcu, początkowy zapal młodzieńca wygasł w nieszczęściu odmowy pójścia za Panem.

W drugiej scenie Ewangelista umieszcza spojrzenie Jezusa w pewnych ramach, a tym razem chodzi o spojrzenie pełne głębokiego namysłu, ostrzeżenia: «Wówczas Jezus spojrzał wokoło i rzekł do swoich uczniów: Jak trudno jest bogatym wejść do królestwa Bożego» (w. 23). Na zdumienie uczniów, którzy zastanawiają się: «Kto może być zbawiony» (w. 26), Jezus odpowiada spojrzeniem zachęty – jest to trzecie spojrzenie – i mówi: «U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga» (w. 27). Jeśli zawierzmy się Panu, możemy pokonać wszystkie przeszkody, utrudniające nam pójście za Nim drogą wiary. Zawierzyć się Panu – On daje nam siłę, On nam towarzyszy w drodze.

I tak dotarliśmy do trzeciego etapu – uroczystego zapewnienia ze strony Jezusa: zaprawdę powiadam wam: ten, kto zostawia wszystko a idzie za Mną, będzie miał życie wieczne w przyszłości i stokroć więcej w tym życiu (por. ww. 29-30.). Na to «stokroć więcej» składają się rzeczy posiadane wcześniej i później zostawione, które jednak zostają pomnożone do nieskończoności. Pozbawiamy się dóbr i otrzymujemy w zamian radość z prawdziwego dobra; wyzwalamy się z niewoli rzeczy i zyskujemy wolność służenia z miłości; wyrzekamy się posiadania i mamy radość z dawania. To jest to, o czym mówił Jezus: więcej jest radości z dawania niż z brania.

Młodzieniec nie pozwolił, aby zawładnęło nim pełne miłości spojrzenie Jezusa, a więc nie mógł się zmienić. Dopiero przyjmując z pokorną wdzięcznością miłość Pana, uwalniamy się od pokus bożków i ślepoty naszych złudzeń. Pieniądza, przyjemności, powodzenie olśniewają, ale potem rozczarowują: obiecują życie, ale zapewniają śmierć. Pan prosi nas, abyśmy odcięli się od tych fałszywych bogactw, aby wejść do prawdziwego życia, życia pełnego, autentycznego, jaśniejszego.”

Na podstawie <http://www.radiomaryja.pl/>
przygotował Jan Deskur

Z serwisów informacyjnych

Ojciec Święty odbył dziewiątą podróż apostolską na terenie Włoch do Toskanii. We Florencji spotkał się z uczestnikami obrad tzw. kongresu kościelnego, w którym uczestniczy 2,5 tys. przedstawicieli wszystkich diecezji i środowisk katolickich. Był też w Prato, gdzie mieszka najliczniejsza społeczność chińska we Włoszech (15 tys. osób), która od 15 lat ma nawet własną parafię, w której pracuje dwóch chińskich franciszkanów.

Ojciec Święty przyjął na audiencji prezydenta Andrzeja Dudę, któremu towarzyszyła żona Agata i córka Kinga. Z Watykanu prezydent udał się do polskiej ambasady przy Stolicy Apostolskiej, gdzie wręczył odznaczenia zasłużonym Polakom pracującym w Watykanie. Złożył również wieniec przed pomnikiem Józefa Piłsudskiego oraz spotkał się z przedstawicielami Polonii w ambasadzie przy Republice Włoskiej. Dzień wcześniej wziął udział w Mszy św. przy grobie św. Jana Pawła II.

Z woli Opatrzności dominikanie będą przeżywać swój jubileusz 800-lecia powstania zakonu w łączności z Rokiem Miłosierdzia – zwraca uwagę generał dominikanów o. Bruno Cadoré. Mszą w rzymskiej bazylice św. Sabiny naśladowcy św. Dominika uroczystie zainaugurowali swój rok jubileuszowy, który zakończy się 21 stycznia 2017 r., kiedy minie dokładnie 800 lat od chwili, kiedy papież Honoriusz III wydał bullę Gratiarum omnium largitori, zatwierdzającą nowy zakon.

7 listopada bojownicy Państwa Islamskiego zwolnili 37 wiernych Asyryjskiego Kościoła Wschodu. Zostali oni porwani w lutym tego roku podczas ofensywy na 35 chrześcijańskich wiosek położonych w dolinie rzeki Chabur w syryjskiej prowincji Al-Hassaka. Wśród uwolnionych, którzy dotarli do miejscowości Tel Tamar na północy Syrii, jest 27 kobiet. W rękach dżihadystów znajduje się jeszcze co najmniej 168 zakładników z tego porwania.

Dokładnie rok temu w pakistańskiej prowincji Pendżab grupa muzułmańskich ekstremistów spaliła żywcem chrześcijańskie małżeństwo z jego nienarodzonym dzieckiem. 4 listopada 2014 r. Shama i Shahzad Masih zostali oskarżeni o bluźnierstwo i spaleni w piecu do wypalania cegieł. Ich pozostałą trójką dzieci zaopiekowała się organizacja pozarządowa Cecil Chaudhry & Iris Foudantion.

Trzyosobowa delegacja Parlamentu Europejskiego, w której uczestniczył m.in. Marek Jurek odwiedziła rodzinę Asii Bibi: męża Ashiqą Masiha i pięcioro dzieci tej katoliczki niesprawiedliwie oskarżonej o obrazę islamu i skazanej na śmierć. „Asia jest przykładem autentycznej wiary chrześcijańskiej dla milionów ludzi na całym świecie” – podkreślili europarlamentarzyści.

Według Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM) w pierwszych 10 miesiącach br. na Morzu Śródziemnym zginęło 3329 uchodźców. To więcej niż w całym roku 2014 (3279). W tym czasie do Europy dotarło drogą morską 724 228 migrantów.

Od nowego roku szpitalne oddziały noworodkowe będą wydawać książeczki zdrowia wg nowego wzoru zatwierdzonego przez Ministra Zdrowia. Znajdą się w niej wszystkie istotne informacje na temat zdrowia dziecka w układzie chronologicznym. Do tej pory wzór książeczki nie był określony, a jej wydawanie było jedynie dobrowolnym elementem dobrej praktyki oddziałów noworodkowych.

MGK

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

33. NIEDZIELA ZWYKŁA

15 XI 2015 r.

1. W miesiącu listopadzie różaniec za zmarłych w niedzielę o godz. 18.30., a w dni powszednie o godz. 17.30. W dniu dzisiejszym z okazji wspomnienia św. Cecylii – patronki śpiewu i muzyki kościelnej liturgię mszy św. o godz. 19.00. ubogaci śpiewem Parafialny Chór „SALVATOR” – Dyrygent Zofia Kozioł. Próby chóru „SALVATOR” odbywają się dwa razy w tygodniu: we wtorki o godz. 20.15. oraz w czwartki o godz. 19.30. w salce „Pod Plebanią”. Serdecznie zapraszamy na próby wszystkich członków chóru i chętnych zainteresowanych ubogaceniem liturgii poprzez śpiew. Wszelkie dodatkowe informacje i dane kontaktowe dyrygentki Pani Zofii znajdują się na stronie internetowej parafii, w zakładce „Chór Salvator” i na plakacie w gablotce przed kościołem.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:
we wtorek – wspomnienie św. Elżbiety Węgierskiej, zakonnicy. O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny, dziewicy i męczennicy. Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w czwartek – wspomnienie bł. Salomei, zakonnicy.

w piątek – wspomnienie św. Rafała Kalinowskiego, kapłana. Po mszy św. wieczornej nabożeństwo i koronka do Miłosierdzia Bożego.

w sobotę – wspomnienie Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny.

3. W przyszłą niedzielę z okazji wspomnienia św. Cecylii – patronki śpiewu i muzyki kościelnej liturgię mszy św. o godz. 19.00. ubogaci śpiewem Chór Absolwentów I Liceum Ogólnokształcącego im. B. Nowodworskiego w Krakowie „KANON” – Dyrygent Ryszard Żróbek. Serdecznie zapraszamy.

4. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło, Tygodnik Salvatorski. Poświęcone opłatki, którymi będziemy się dzielić, przy okazji składania sobie życzeń w wieczór wigilijny, można nabyć u Pana Kościelnego w zakrystii.

Parafialny Klub Seniora

serdecznie zaprasza wszystkich parafian na kolejne spotkanie czwartkowe.

Gościem Klubu będzie pani Jolanta Bielas, dyplomowana dietetyczka, pracownica szpitala Ojców Bonifratrów.

Pani Jolanta postara się odpowiedzieć na pytanie:

„Jak odżywiać się racjonalnie?”

Każdemu z nas przydadzą się wskazówki prawdziwego fachowca. Spotykamy się 19 listopada w czwartek o godz. 16.30 w salce „Pod plebanią”.

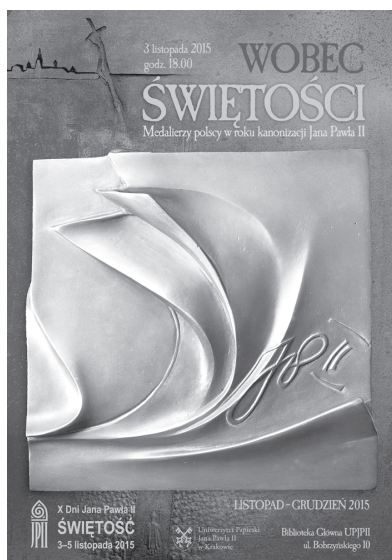
Zapraszamy – skorzystajmy z możliwości zadbania o nasze zdrowie..

W piątki o 15.00 na Salvatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Z „Dzienniczka św. Siostry Faustyny: „O Rano Miłosierdzia, Serce Jezusa, ukryj mnie w Szej głębi, jako jedną kropelkę Krwi własnej i nie wypuszczaj mnie z niego na wieki. Zamknij mnie w swych głębiach i naucz mnie Sam kochać Ciebie. Miłości wieczna, urabiaj Sam moją duszę, aby była zdolna do wzajemnej miłości Ciebie. O Żywa miłości, uczyni, mnie zdolną do wiecznego kochania Ciebie, chcę wiecznie odpowiadać wzajemnością na Twoją miłość. O Chryste, jedno spojrzenie Twoje droższe mi jest niżeli światów tysiące, niżeli niebo całe. Ty możesz Panie uczynić mą duszę tak, aby umiała zrozumieć Ciebie w całej pełni, jakim jesteś. Wiem i wierzę, że Ty wszystko możesz; jeżeli raczyłeś się mi tak hojnie udzielić to wiem, że możesz jeszcze być hojniejszy; wprowadź mnie do zażyłości ze Sobą tak daleko, dokąd natura ludzka wprowadzona być może... (Dz. 1631)

Zaproszenie na wystawę : „Wobec świętości - medalierzy polscy w roku kanonizacji Jana Pawła II”

Wystawa zainaugurowała X Dni Jana Pawła II w Krakowie. Zorganizowana została przez Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie. Wystawę oglądać można w gmachu Biblioteki Głównej UP JPII w Krakowie, ul. Bobrzyńskiego 10

Czynna będzie do połowy grudnia br. Godziny otwarcia: poniedziałek - piątek od 9.00 do 18.00; sobota: od 9.00 do 15.00

Zapraszam w imieniu autora ekspozycji - pana Bernarda Marka Adamowicza

Danuta Rybicka

Tygodnik Salvatorski gorąco zachęca do obejrzenia tej wystawy.